

Skarga wniesiona w dniu 3 października 2008 r. — Tokita Management Service przeciwko OHIM — Eminent Food (TOMATOBERRY)

(Sprawa T-435/08)

(2008/C 313/86)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tokita Management Service Corporation (Saitama, Japonia) (przedstawiciele: P. Bronlow i N. Jenkins, solicitors, i A. Bryson, barrister)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Eminent Food BV (Bussum, Niderlandy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 lipca 2008 r. w sprawie R 1219/2007-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „TOMATOBERRY” dla towarów należących do klasy 31 — zgłoszenie nr 3 797 909

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Eminent Food BV

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny znak towarowy „TOMBERRY”, rejestracja wspólnotowego znaku towarowego nr 3 344 711 dla towarów i usług należących do klas 31, 35 i 44

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: decyzja uwzględniająca sprzeciw

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94⁽¹⁾, w zakresie w jakim Izba Odwoławcza błędnie uznała, że znaki towarowe wykazywały silne podobieństwo do siebie pod względem wizualnym i koncepcyjnym; naruszenia art. 8 ust. 1 lit. a) i/lub art. 73 i/lub art. 74 tego rozporządzenia, w zakresie w jakim Izba Odwoławcza doszła do błędnego wniosku, że Wydział Sprzeciwów uznał właściwie, że należało

uwzględnić sprzeciw na podstawie art. 8 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2008 r. — CDC Hydrogene Peroxide przeciwko Komisji

(Sprawa T-437/08)

(2008/C 313/87)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: CDC Hydrogene Peroxide Cartel Damage Claims (CDC Hydrogene Peroxide) (przedstawiciel: Rechtsanwältin R. Wirtz)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 8 sierpnia 2008 r. SG.E3/MM/psi D(2008) 6658 zgodnie z art. 231 akapit pierwszy WE;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej zwrotu koniecznych kosztów zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu Sądu Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, która dochodzi roszczeń odszkodowawczych przedsiębiorstw poszkodowanych przez europejski kartel działający w sektorze nadtlenu wodoru, kwestionuje decyzję Komisji z dnia 8 sierpnia 2008 r., w której odrzucony został jej oparty na art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾ wniosek o pełny dostęp do spisu treści akt sprawy w sprawie nr COMP/F/38.620 — *Nadtlenek wodoru i nadboran*.

Na poparcie swojej skargi skarżąca powołuje się na naruszenie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, gdyż wyjątki uregulowane w tych przepisach zostały błędnie zinterpretowane bądź błędnie zastosowane.

Skarżąca podnosi w związku z tym cztery zarzuty.

Po pierwsze, jej zdaniem decyzja narusza zasadę wąskiej wykładni i wąskiego stosowania wyjątku. Komisja nie przedstawiła żadnego konkretnego, dającego się przewidzieć a nie tylko hipotetycznego ryzyka naruszenia chronionych interesów.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z zasadami prawa do rzeczywistego naprawienia szkody z tytułu naruszenia wspólnotowego prawa konkurencji, gdyż interes poszkodowanych osób w poznaniu szczegółów naruszenia należy oceniać wyżej niż interes przedsiębiorstwa w nieujawnieniu opinii publicznej szczegółów naruszenia zarzucanego przez Komisję oraz zakresu jego współpracy z Komisją w ramach uregulowania w sprawie łagodzenia sankcji.

Po trzecie, zaskarżona decyzja nie jest — zdaniem skarżącej — uzasadniona wyjątkiem przewidzianym w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 dotyczącym ochrony interesów handlowych.

Po czwarte, skarżąca utrzymuje, iż zaskarżona decyzja nie jest uzasadniona wyjątkiem przewidzianym w art. 4 ust. 2 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 dotyczącym ochrony dla celów kontroli i dochodzeń.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2008 r. — FIFA przeciwko OHIM — Ferrero (WORLD CUP 2006)

(Sprawa T-444/08)

(2008/C 313/88)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Fédération Internationale de Football Association (FIFA) (Zurych, Szwajcaria) (przedstawiciele: D. Alexander, QC, A Barav, barrister, adwokaci R. Buchel i C. Rassmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą było również: Ferrero OHG mbH (Stadtallendorf, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności w całości decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie R 1466/2005-1; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Słowny znak towarowy „WORLD CUP 2006” dla towarów i usług należących do klas 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 2 152 817

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: Ferrero OHG mbH

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: i) naruszenie art. 73 i 74 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 40/94 w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza w dużej mierze oparła swą decyzję na art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 40/94, na który to przepis nie powołali się ani Ferrero OHG mbH w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą, ani Wydział Sprzeciwów; ii) posilkowo naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza nie dokonała oceny zarejestrowanego wspólnotowego znaku towarowego będącego przedmiotem wniosku o unieważnienie jako całości z perspektywy przeciętnego konsumenta i nie zastosowała właściwych przepisów odnoszących się do oceny charakteru opisowego względem zgłoszonych towarów lub usług; iii) naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie ustaliła, że zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie jest pozbawiony wymaganego minimum charakteru odróżniającego; oraz iv) naruszenie art. 8 ust. 3 i art. 51 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 70/94, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie ustaliła, że zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie nie nabył charakteru odróżniającego dla usług należących do klasy 41.